

dette Forslag, blive gennemført. Det er meget muligt, at der kan træffes Forholdsregler, som paa een Gang kunne være betryggende og ikke indeholde de Farer, som findes i dette Lovforslag. Men ganske vist er det, at det maa udarbejdes med en overordentlig kyndig og sikker Haand af Mænd, som kjende Behandlingen af de Tilstande, hvor der er Fare tilstede for Skindødes Begravelse, og tillige de Midler, som skulle anvendes for at forhindre den, hvilket jeg ikke troer de Fleste af os ere istand til, saa at jeg i alt Fald vilde anse det for det Heldigste, at man ikke i Dieblisset efter privat Initiativ gav en Lov om denne Sag. Jeg troer derfor ikke, at jeg, dersom jeg ikke hører Udtalelser, der kunne bringe mig paa andre Tanker, vil kunne stemme for Lovforslaget.

S. M. Petersen: Noget af de Bemærkninger, som jeg vilde have tilladt mig, at gøre ved det foreliggende Lovforslag, ere allerede fremsatte, siden jeg begjærede Ordet. Imidlertid kan jeg ikke dele den Betragtning, der er udtalt af flere ærede Talere, at man ikke har fundet det rigtigt, eller i alt Fald ikke heldigt, at et saadant Lovforslag er indbragt. Jeg hører til dem, der ere den ærede Forslagsstiller Tak skyldige, fordi han har bragt Sagen frem, og jeg skal strax her erklære, at jeg for mit Vedkommende mere stoler paa en af iøvrigt forstandige og fornuftige Mænd afgiven Erklæring om, at virkelig Forraadnelse er indtraadt, end jeg stoler paa en Lægeattest, som, dette nanset, er afgiven strax efter Dødsfaldet. Vi have med al Auerkjendelse saavel af denne som af alle andre Stænder ikke saa Grempler paa, at Lægers Attester ingenlunde ere useilbarlige, og jeg tør ikke hengive mig saa trostlig til Sundhedscollegiet og de autoriserede Læger som Adskillige af de ærede Herrer. Jeg tvivler ikke om, at enhver saadan Attest jo vil blive udstedt i den bedste Overbeviisning og med sand Pligtfølelse, men en Læge kan tage fejl ligesaavel som Enhver af os Andre. Jeg er enig i den Hovedbetragtning, at det eneste sikre Tegns paa, at Døden virkelig er indtraadt, er Forraadnelse, men imidlertid er der jo noget Mis-

ligt ved det fastsatte Tidspunkt, og den ærede Forslagsstiller har jo selv erkjendt, at han har havt Tvivl om Rigtigheden af at sætte 3 Gange 24 Timer. Men naar den ærede sidste Taler har erklæret, at i saa Fald var Forslagsstillerens hele Forslag faldet til Jorden, da kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg troer ikke, at det kan være forbundet med uovervindelige Vanffeligheder at træffe Bestemmelse i saa Henseende. Hermed staaer i Forbindelse min Tanke om, at det er ligesaa vigtigt for Samfundet, at der — hvorom vi for Dieblisset ikke have nogen Forfæst — træffes Bestemmelse om, hvorledes der skal forholde sig med formeentlig affjælede Lægemer, før end de 3 Gange 24 Timer ere gaaede; i dette Punkt er jeg ikke enig med den ærede sidste Taler og navnlig ikke med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfæds (Kjæmestad). Naar man tager Forholdene, som de ere — og det ere vi jo nødt til — omkring i Landets forskjellige Dele, saa er det jo vist, naar hensees til de indskrænkede Forhold, at de formeentlig Døde, umiddelbart efter at man troer, at Døden er indtraadt, blive behandlet paa en temmelig opværende Maade, saa at man, f. Ex. strax efter, at Døden formeentlig er indtraadt, og jeg kan gjerne sige, uden at der engang er en fornuftig og indsigtsfuld Lægmand tilstede, for at afgive sit Skjøn, river det tilsyneladende affjælede Lægeme ud af Sengen, i en Stue, hvor der maaskee er 10, 12 eller 15° Varme, og lægger det op i en Stue, hvor der er ligesaa mange Graders Kulde. Denne pludselige Forandring vilde vel næsten være istand til at have Døden til Følge, hvis denne ikke allerede var indtraadt iforveien. Dette er et Punkt, som jeg troer fortjener at komme under alvorlig Overveelse, naar man vil gjøre nogen Forandring i det nu Bestaaende. Med Hensyn til Lighuse skal jeg bemærke, at det gjerne kan være, at Communerne vilde have nogen Betænkelse ved at tilstaae de dertil fornødne Capitaler. Men jeg skal dog ogsaa bemærke, at der er mange Steder, f. Ex. ved Kirkerne, hvor man har saalige Localer. Der er paa mange Steder saakaldte Vaabenhuse, som i tidligere Tider have haft en anden Bestemmelse, men nu tildeels